האשה שהלך בעלה וכו' (לה תנשא. הואיל ובלה בניס יצא בעלה: **ולא תתייבם.** שמא ילדה צרתה. ובגמ' פריך לימא לה תנשא ותפילות ומפילות מוסגת לתירצ ליה מזקה שיצתה מלישה: **אבל לצרה אחריתי לא חיישינן.** מהיתור לשון להיות צרתה דייק להיות צרתה משמע עומדת ולא משמע צרה אחרת אם נשא:

האשה. יצתה מליאה חוששת. מע"ג לתיכה מזקה דמפיילא לרובא לנקבות ומפילות מוסגת לתירצ ליה מזקה שיצתה מלישה: **אבל לצרה אחריתי לא חיישינן.** מהיתור לשון להיות צרתה דייק להיות צרתה משמע עומדת ולא משמע צרה אחרת אם נשא:

אמאי הלך אחר רוב נשים כו'.

ומ"ת דתנן לעיל בתיך פירקין (דף קיח:) ניתן לי בן במד"ס מת בעלי ותמ"כ מת בני למה ליה נאמנת במגו שהיתה יכולה לומר עדיין בני קיים ומהיכן אדוב נשים שמתעברות ויולדות וי"ל דמיירי כגון שיש עדים שאומרים שהניחם מתו להשתא ליכה יכולה לומר עדיין בני קיים: **רבי מאיר היא.** ומ"ת לתתי לא מוקי לה נמי כרבנן וכי תלי רבנן בתר רובא הייט דלא תלי במעשה לא מזלי בתר רובא בכתובות (דף כ. ושם) וי"ל דהכא כרבה לית ליה הסוא סינוא ד"ה אין תסג ממילא הוא שמדלג מזקק לנפשו:

כגון ט' חנויות וסנהדרין כו'.

תימה היכי פליג ר"מ והכתיב לתרי רביס להטות ועוד היכי משכחן דפליגי ר"מ ורבנן בט' חנויות הא לא משכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה ושמא לאו דוקא נקט ט' חנויות וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי בחולין (דף יא.) ובמס' ע"ז (דף מ:). [עי' תוספות בכורות יט: ד"ה ברובא]: **מחוורתא מתני' ר"מ היא.**

דמייס למיעוטא מיהו אין לא קי"ל כר"מ אף על גב דמתי קתמא דמתני' כר"מ דהא דמייס למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כוותיה מדאמר בפ"ק דחולין (דף יא: ושם) ור' מאיר היכי אכיל בישרא מסמע דאין שפיר בפרק הלוקח בהמה (בכורות כה. ושם) פסיק ר' יוחנן כרבה"ג דאמר לא תאמר נלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים דפטורה מן הבכורה כשבנה כרוך אחריה מפני שלא מלא מרחמא אפ"כ ילדה אבל מטעמא דמטמא אין מיפטרא אע"ג דרוב בהמות אין מולדות אלא אחד למאי מייתי אע"ג דרוב מיעוטא דמייתי למיעוטא דמייס למיעוטא לחזקה וה"ל פלגא ופלגא. וההיא דתינוק שנמצא בצד העיסה איכא לאקשויי לפי' הגאון רבינו האיי ז"ל ולשנויי כדשנינן. הא דתנן האשה שבאת ממ"ה ואמרה מת בעלה ואח"כ מת בנה אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה הא לאו הכי אינה חולצת דחיישי' דלמא אתו

אמאי הלך אחר רוב נשים כו'.

ומ"ת דתנן לעיל בתיך פירקין (דף קיח:) ניתן לי בן במד"ס מת בעלי ותמ"כ מת בני למה ליה נאמנת במגו שהיתה יכולה לומר עדיין בני קיים ומהיכן אדוב נשים שמתעברות ויולדות וי"ל דמיירי כגון שיש עדים שאומרים שהניחם מתו להשתא ליכה יכולה לומר עדיין בני קיים: **רבי מאיר היא.** ומ"ת לתתי לא מוקי לה נמי כרבנן וכי תלי רבנן בתר רובא הייט דלא תלי במעשה לא מזלי בתר רובא בכתובות (דף כ. ושם) וי"ל דהכא כרבה לית ליה הסוא סינוא ד"ה אין תסג ממילא הוא שמדלג מזקק לנפשו:

כגון ט' חנויות וסנהדרין כו'.

תימה היכי פליג ר"מ והכתיב לתרי רביס להטות ועוד היכי משכחן דפליגי ר"מ ורבנן בט' חנויות הא לא משכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה ושמא לאו דוקא נקט ט' חנויות וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי בחולין (דף יא.) ובמס' ע"ז (דף מ:). [עי' תוספות בכורות יט: ד"ה ברובא]: **מחוורתא מתני' ר"מ היא.**

דמייס למיעוטא מיהו אין לא קי"ל כר"מ אף על גב דמתי קתמא דמתני' כר"מ דהא דמייס למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כוותיה מדאמר בפ"ק דחולין (דף יא: ושם) ור' מאיר היכי אכיל בישרא מסמע דאין שפיר בפרק הלוקח בהמה (בכורות כה. ושם) פסיק ר' יוחנן כרבה"ג דאמר לא תאמר נלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים דפטורה מן הבכורה כשבנה כרוך אחריה מפני שלא מלא מרחמא אפ"כ ילדה אבל מטעמא דמטמא אין מיפטרא אע"ג דרוב בהמות אין מולדות אלא אחד למאי מייתי אע"ג דרוב מיעוטא דמייתי למיעוטא דמייס למיעוטא לחזקה וה"ל פלגא ופלגא. וההיא דתינוק שנמצא בצד העיסה איכא לאקשויי לפי' הגאון רבינו האיי ז"ל ולשנויי כדשנינן. הא דתנן האשה שבאת ממ"ה ואמרה מת בעלה ואח"כ מת בנה אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה הא לאו הכי אינה חולצת דחיישי' דלמא אתו

ו) **האשה** שהלך בעלה וצרתה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעלך לא תנשא ולא תתייבם עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה. ב)היתה לה חמות אינה חוששת. יצתה מליאה חוששת רבי יהושע אומר אינה חוששת: **גמ'** מאי היא צרתה הא קמ"ל להא צרה הוא דחיישינן אבל לצרה אחריתי לא חיישינן: לא תנשא ולא תתייבם וכו': בשלמא יבומי לא דדלמא מיעברא וקפגעה באשת אח דאורייתא אלא לא תנשא אמאי הלך אחר רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות לימא ר"מ היא ג)דחייש למיעוטא אפילו תימא רבנן כי אזלי רבנן בתר רובא ד)רובא דאיתיה קמן כגון תשע חנויות וסנהדרי אבל רובא דליתיה קמן לא אזלי רבנן בתר רובא והרי קטן וקטנה דרובא דליתא קמן היא ואזלי רבנן בתר רובא דתניא ה)קטן וקטנה לא חולצין ולא מייבמין דברי ר' מאיר אמרו לו לר' מאיר יפה אמרת שאין חולצין איש כתיב בפרשה ו)ומקשינן אשה לאיש אלא מה טעם אין מייבמין אמר להם קטן שמא ימצא סרים קטנה שמא תמצא אילונית ונמצאו פוגעים בערוה ורבנן סברי זיל בתר רובא דקטנים ורוב קטנים לאו סריסי נינהו זיל בתר רוב קטנות ורוב קטנות לאו אילונית נינהו אלא מחוורתא מתניתין רבי מאיר היא במאי אוקימתא כר' מאיר אימא סיפא ז)היתה לה חמות אינה חוששת אמאי הלך אחר רוב נשים ורוב נשים מתעברות ויולדות מיעוט מפילות וכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והוו ליה זכרים מיעוטא וליחוש דלמא כיון דאיחזקה לשוק לא חייש רישא דאיחזק לייבום תייבם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה רישא דאיסור לאו לא כרת חששו סיפא דאיסור לאו לא חששו אמר רבא מכדי הא דאורייתא והא ח) **דאורייתא** מ"מה לי איסור כרת מה לי איסור לאו אלא אמר רבא רישא

נ"ב ב מי' שם סל' ח יח ושמע שם טוש"ע שם סימן קמו סעיף ט:

תוספות ישנים

ביאא דתמתק לשוק (ו:ל"ל דמיירי יתה אבל מלמה תמרא מזקקה ומכי לתיכה רוב דמותרת לשוק ולתיכה ממנה דנקבות ומפלים וחכמים מועטים מ"מ כיון דליכה מזקה מיהו ר"מ למיעוטא] ור' יהושע סבר דמזקה לא מיתברע במה שהיא מעוברת לתיכה מיהו מזקה ומיהו מיעוט דמיעוט מהיכ רבי מקיים ליה ר"מ חזקה מסתברא דמיעוט דמיעוט לא מזקה ממילא ומ"ש לעיל בגיטין (דף ל:) דמיעוט דמיעוט מזקה היינו לענין קידושין דלא מיחזי כמפקיר אבל לענין איסור לא מזקה ומ"ש